Additio. j.

Secūda iohis vbi dr̄ in poſtil. Senior. r̄ B rōne etatis prouecte ꝛ ſtatus ſeu officij ꝛc̄. Beatus iohānes tāte hūilitatis fuit ꝙ ī libris ſuis nō noīat ſe aplm̄ nec de ſe dicit aliqđ nomē dignitatē deſignans: ſꝫ noīat ſe in euangelio diſcipulū quē diligebat ieſus nō exprimēs nomē ſuū ꝓpriū ex hūilitate. ſilr̄ in prima ſua canonica nō exp̄mit nomē ſuū nec officiū nec aliqđ hmōi q̄ oīa ad magnā ptinēt hūilitatē. vn̄ ex B videt̄ ꝙ cum hic dr̄ ſenior referendū eſt ſolū ad etatē q̄ nō iportat aliquā dignitatē nec ſtatū altiorē: ſꝫ ſolū quandā maturitatē q̄ cōiter in ſenib⁹ dꝫ inueniri: iux̄ illud. In antiqs eſt ſapiā ꝛc̄. ꝛ ſic nō cōmendat ſe ex rectoria ſeu p̄latia: ſꝫ ſolū ex antiqtate dieꝝ ſm̄ quā ſuis ſermonib⁹ deberēt acqeſcere ꝛ ſic intelligendū eſt in ſequenti canonica.

Additio. ij.

In ea. epl'a vbi dr̄ in poſtilla: Non tāq̄ mandatum nouum. Qualiter intelligatur ꝙ mandatū de dilectione dei ꝛ ꝓximi nō eſt nouū: ꝛ q̄liter dꝫ intelligi eſſe nouum hr̄ ſupra in additione prima. ij. ca. vide ibi.

Glo. ordi.

Incipit epiſtola tertia eiuſdem. Ca. I

a Senior gaio. Gaius fide xp̄i ſuſcepta: bon⁹ ī actib⁹: p̄dicatores et auditores x̄bi dī ſuſcipiebat: ꝛ de facultatib⁹ miſtrabat: ſic in epl'a declarat̄. Cōmēdat aūt hoſpitalitatē: ꝛ ne ab ea deſiſtat exēplo ꝛ īſtinctu diotrepis inuitat: diotrepes em̄ aſſerebat inutilē eē hoſpitalitatē. Videt̄ gaius fuiſſe corinthi⁹. vn̄ paul⁹: Grās ago dō meo ꝙ neminē vr̄m baptiçaui niſi criſpū ꝛ gaiū. Et alibi Salutat vos gaius hoſpes me⁹: ꝛ totius eccleſie.

A

1. Cor. 1: c

Rom. 16. d

b De oīb⁹ orō. ꝛc̄. Sic nūc abūdat tibi: ꝛ bona volūtas largiēdi indigētib⁹: ꝛ facultas opm: ita ſp x̄tutib⁹ plenā dn̄o adiuuāte vitā ducere poſſis. c Gauiſus val. Indecēs eēt: ſi deficiēte fide mō dolerē: de q̄ hacten⁹ gaudebā: ꝛ iō nō tm̄ ꝓpt̄ ſalutē tuā: ſꝫ etiā ꝓpt̄ meā auc̄tē īſiſte hoſpitalitati. d Maiorē ho. Iō gauiſus ſū: qꝛ horū fr̄m veniētiū n̄ hēo maiorē grām. i. qn̄ frēs veniūt ad me ī nullo facto vl' x̄bo eoꝝ magis gaudeo: q̄ꝫ de B ꝙ annūciāt filios meos q̄s predicādo vel baptiçando genui: x̄itatē recte fidei ꝛ bōe opationis obſuare. e Chariſſime fi. Iō nō debes deficere ab hoſpitalitate et elemoſynis: q̄cqđ em̄ opar̄ ī fratres fideliter. i. ſicut fidelis. i. ſic̄ decet fidelem facis nō ꝓ vana gloria: ſed fidem tuā operibus oſtendis. f Pro noīe em̄ eiuſ. Qui vere ſunt honorādi: nō em̄ ꝓ ſuis ſceleribus expulſi ſūt a patria: ſꝫ ſponte ꝓfecti ſūt ꝓ nomine xp̄i ampliando: ꝛ ꝓ noīe ei⁹ patiēdo. g Nos ḡ de. Iohēs oīa dimiſerat: ꝛ ſe diuitibus connumerat: vt alacriores reddat et promptiores ad cōmiſerendum pauperibus. h Scripſiſſem forſitan ꝛc̄. Perſeuerare debes in elemoſyna qꝛ vtilitatē tātā ī ea ītelligo: ꝙ n̄ ſolū tibi: ſꝫ etiā toti eccl'ie ſcripſiſſē de ꝯmēdatōe el'ẏne ſꝫ hac necitate dimiſi: quia diotrepes non curat nr̄am auctoritatē. diotrepes hereſiarcha illi⁹ tpis noua docēdo p̄ncipatū ſibi vſurpabat diotrepes ſpecioſe īſulſus ſiue decor īſinuās inſ̄pretat̄: vt pfidiam cordis etiā noīe ſignet.

B

Incipit argu. in ter. epl'aꝝ eiuſdē.

Gaiū pietatiſ cā extollit: atqꝫ vt ī ip̄a pietate maneat exhortat̄: diotrepē impietatis et ſupbie cā obiurgat: demetrio aūt bonum teſtimōiū phibet cū frib⁹ vniūſiſ.

Explicit argumentum.

Incipit tertia epiſtola ſancti Iohannis apoſtoli. Ca. I

ego.

†Senior gaio chariſſimo quē ego

nō tpaliū bonoꝝ grā ſed ꝓpter eterna.

diligo in veritate. Chariſſime

a hoc a dn̄o crebris p̄cibus expoſco: vt quod bn̄ agis: bn̄ perficias.

de omib⁹ orōnē facio ꝓſpē te ingredi ꝛ valere: ſic̄ ꝓſpe agit ania tua.

a corpe ꝛ aīo. b ꝓficit elemoſynaꝝ opibus. vt ſicut aīa valeas ꝛ corpore. interna mentis intentio. a te.

Gauiſus ſū valde veniētib⁹ frib⁹ ꝛ teſtimoniū phibētib⁹ x̄itā ti tue: ſicūt tu ī x̄itate ambulas.

pegrinis. a vere charitati. q̄ n̄ ceſſat ab ope a tā ſtudio ſe reddūt teſtimoniū: q̄ꝫ ſtudioſus tu es ad bene operandum.

Maiorē hoꝝ nō habeo grām q̄ꝫ vt filios meos audiā ī x̄itate ambulātes. Chariſſime fidelit̄ facis q̄cqđ opar̄ ī frēs: ꝛ B ī pegrinoſ: q̄ teſtimoniū reddidert̄ charitati tue ī ꝯſpēctu eccl'ie: q̄s bn̄faciēs deduciſ digne dō. Pro noīe em̄ ei⁹ ꝓfecti ſūt: nihil accipientes a gentilibus. Nos ḡ debemus ſuſcipere hūiuſmodi: vt cooperatores ſimus veritatis. Scripſiſſem

ſm fidem. vera fide. a qbus nihil expectas tpale. q̄s nō noſcis. a opib⁹ miſericordie. a ꝛ ita exēplo tuo alij incitāt̄ ad hoſpitalitatē. dum apud te ſunt. ad alia loca ad q̄ volūt ire. a ī miſtris deū honoras. a alienati a reb⁹ ꝓprijs. b vt anxietate famis cogerent̄ negare fidē. c ſuis contribulib⁹. a q̄ poſſum⁹ ſupplere īdigētiā coꝝ. a i. domeſticos fidei. b q̄ nō ſufficim⁹ p̄dicare. a predicande fidei.

Nico. de lyra

Epiſtola tertia iohis. Ca. I

a Senior gaio. Hec epl'a ſic̄ ꝛ p̄cedēs diuidit̄ ī tres ptes. ſ. ſalutationē: ꝓſecutionē ꝛ cōcluſionem. ſcd̄a ibi: Chariſſime. tertia ibi: Multa. In p̄ma pte deſcribit̄ p̄mo pſona ſalutās ex etate ꝛ officio. cū dr̄: Senior: ſic̄ dictū ē in epl'a p̄ce. ſcd̄o pſona ſalutata ex noīe ꝛ familiaritate. cū dr̄: b Gaio chariſſimo ille erat corīth⁹ ille de q̄ dic̄ paul⁹ j. Coꝛ. j. Grās ago deo meo ꝙ neminē vr̄m baptiçaui niſi criſpū ꝛ gaiū. ꝛ de q̄ dicit Ro. xvj. Salutat vos gai⁹ hoſpes me⁹: recipiebat em̄ ꝛ ſuſtētabat p̄dicatores x̄bi diuini: ꝓpt̄ qđ erat apl'o chariſſimus. tertio notat̄ affect⁹ ſalutāt̄ ad ſalutatū. cū dr̄: c Quē

a ego diligo in ve. nō x̄bo ſolū aut ligua. d Cha

b riſſime. B īcipit ꝓſecutio hui⁹ epl'e. in q̄ btūs iohā

c nes p̄mo monet gaiū de pſeuerātia in bono. ſcd̄o de declinatiōe a malo. ibi: Scripſiſſē. Circa p̄mū vt gai⁹ efficaci⁹ recipiat ſuā monitionē: p̄mo grās agit de ſuis bonis opib⁹ p̄terit̄ de p̄ſcās ꝓ futur̄ dicēs: Chariſſime de oīb⁹. ſ. bonis opib⁹ q̄ facis.

d e Orōnē fa. ꝓ. te in. ꝛ valere. i. de bono ī meliuſ ſp ꝓficere. f Sic̄ ꝓſpe agit aīa tua. q. d. iſta nō ſūt opa ficta: ſic̄ ſūt hypocritaꝝ opa q̄ nō ꝓcedūt

e ex ꝯſcīa ꝛ intentione recta. iō ſubdit̄: g Gauiſus ſū val. ve. fra. i. p̄dicatoribus ꝛ pegrinis fidelibus. h Et teſtimoniū phibentibus veritati

f tue in. fide ꝛ operibus miſericordie. i Maiorem horum non habeo gratiam: id eſt nihil mihi eſt gratioſius audire.

g k Et vt filios meos audiā. nō carnales: qꝛ virgo in euū pmanſit: ſed ſpūales. l In veritate

h ambulan. p viā fidei ꝛ moꝝ. iō ꝯſequenter ī bono cōfirmat eū. d. m Chariſſime fidelit̄ facis. erga deū ꝛ ꝓxim. n Quicq̄d. bōi. o Operaris in frēs. p baptiſmū regeneratos nobiſcū.

i k p Et hoc in peregrinos. ſupple maxime eſt acceptum deo. Dicuntur autem hic peregrini fideles de ſuis ciuitatibus propter fidem chriſti ab incre

l dulis eiecti. q Qui teſtimonium reddidert̄

m charitati tue. quam eis exhibuiſti. r In conſpectu eccleſie. et per hoc multi moti ſunt ad ſimi

n o le faciendum exemplo tui. s Quos benefacies deducis digne deo. iungatur ſic lr̄a: Quos

p q ſcꝫ pegrinos cum ad te venerint. Deducis idē tuis elemoſynis prouides vt inde tranſeant ad alia loca. Benefacies digne deo. i. ad honorem dn̄i et

r s ſubdit̄ ratio: t Pro noīe em̄ eius. i. ꝓ fide vnius veri dei ꝛ nō ꝓ criminibus ſuis.

t v Profecti ſunt. i. cōpulſi ſunt exire de locis ſuis ſpoliati bonis ꝓprijs. x Nihil accipientes a gentilibus. i. a ſuis contribulibus ꝛ ciuibuſ: vt

v x dicit Gloſa. quia nō poſſent accipere: ſed quia illi nolebant dare vt egeſtate cōpulſi redirēt ad idolatriam gentilitatis. ꝛ cōcludit: y Nos ergo

y debemus ſuſcipe hmōi. cū expenſis noſtris. hoc autem dicit iohannes nō quia haberet diuitias:

z ſed quia de conſilio eius diuites talia faciebant: et quia bona eccleſie data pro pauperibus ip̄e diſpenſabat in epheſo: ſicut apoſtoli alij in hieruſalem. vt habetur Act̄. iiij. z Vt cooperatores ſimus veritatis. miniſtrando neceſſaria illis qui veritatem predicant: et illis qui pro veritate fidei tribulationes et exilia ſuſtinent. a Scripſiſſem. hic conſequenter inſtruit gaium de euitatione malorum ꝛ aſſociatione bonorum. dicens: Scripſiſſem forſitan eccleſie. i. cōmunitati fidelium in tua ciuitate.

† 93. diſ. c. legimus.

a ¶ Eccleſie. Illi eccl'e q̃ forſitã.i. dubitatiue ẽ eccl'ia:⁊ vt ꝑ obſuatiõȝ elemoſyne mereret̃ ꝑfecta fieri eccl'ia ſcp̃ſiſſem.
b ¶ Cõmoneam.i.in omniũ noticiã manifeſti⁹ arguẽdo ꝓducã q̃ꝝ exemplar nuſq̃ȝ hȝ:ſȝ facit ea ⁊ noua inuenit. garriẽs falſis rõnib⁹ vtẽs ĩ nos cõfutãdos:⁊ ſic ad vos a fide retrahẽdos.
¶ Nota ſic̃ linguas detrahentiũ nr̃o vitio non debem⁹ excitare ne pereant:ita ꝑ ſuam malitiaȝ excitataſ debem⁹ eq̃nimiter tolerare:vt meritum nobis creſcat.aliq̃n etiã cõpeſcere ne dũ de nobiſ diſſeminãt: eoꝝ q̇ audire bona poterant corda corrũpant. ¶ c Demetrio teſti. Q̃ð bonũ illũ velit imitari apꝫ:vt imitet̃ demetriũ vt ſil'i laude oĩm poſſit ⁊ ip̃e dignus exiſtere. ¶ d Pax tibi. Amicis grãm pac̃ ⁊ ſalutis mãdat vt veritatis inimicos a ſalute monſtret extraneos.
¶ Finit epiſtola tertia ſancti Iohannis.

¶ Incipit epiſtola Iude apoſtoli.

e Iudas. Ca. I Qui ⁊ thade⁹ ꝯ eoſdem fidei ruptores ſcribit q̃s petrus ⁊ iohãnes in ſuis dãnãt epl'is. Intendit aũt cõmonere fideleſ ne ꝯſentiãt ꝑuerſoribus q꜒ fidei ⁊ caſtitatis gr̃a retrahebãt. f Seruus ieſu ⁊c̃. Nõ diſplicet xp̃o nec diſcordat a iacobo mea predicatio.
g ¶ Cõſeruat̃ ⁊ vo. Vocat cõſuat:diligit filios ⁊ mẽbra dei facit.
h ¶ Miſericordia vob̃. Si de⁹ cepit miſereri vobis cõdonãdo delicta:ĩpleat miſericordiã ſuper addẽdo bõa:ducẽdo ad eťna. Si eſt recõciliatus inimicis:eťnã pacẽ det factis amicis in q̃ ĩ nullo ab eo diſſentiatis.
i ¶ Chariſſimi. Ego qui vr̃e ſaluti ꝓuidere habui neceſſe (ꝓpť pſeudo q̇ vob̃ ſe ingerũt) ſcribẽdi vob̃ admonitiones de vr̃a ſalute cõi.i. de fide q̃ ẽ tã mea ſal⁹ q̃ȝ vr̃a et oĩm fideliũȝ.ſ.fides q̃ ꝑ dilectionẽ opať. Ego dico faciẽs oẽm ſollicitudinẽ ſcribẽdi vob̃.i. oĩa q̃ ꝑtinẽt ad ſollicitũ. Pro ꝓ vob̃:diſputo ꝯ ſeductoreſ vr̃oſ ⁊ vt vob̃ sciatiſ prouidere ſcribo vob̃
S. de illis

¶ appetit. ¶ dominari.
a forſitan eccleſie † ſȝ his qui amat primatũ
a ¶ nr̃am auctoritatẽ. ¶ nr̃am epiſtolam.
gerere in eis diotrepes: nõn recipit nos.
¶ q꜒ deprauat nos:⁊ nr̃a ſcripta. a ¶ patefaciam.
b Propter hoc ſi venero cõmõneaȝ ei⁹ opa
¶ mendacia ⁊ errores aſſerentibus.
q̃ facit:verbis malignis garriẽs ĩ nos. Et
a ¶ vt mihi detrahit:qð hoſpitalitatem diſſuadet. b ¶ ad damnationem. c ¶ quod predicat agit.
quaſi nõ ei iſtã ſufficiãnt: neq̃ ip̃e ſuſcipit
¶ indigentes. a ¶ ne impendãt curam hũanitatis. b ¶ tam
frẽs:⁊ eos qui ſuſcipiũt ꝓhibẽt ⁊ de ẽccle
ſuſcipiẽtes q̃ȝ ſuſceptos. a ¶ nõ de conſortio fidelium:ſed de loco vbi cõueniũt. ¶ q̇cq̇d ille dicat tu.
ſia ẽijcit. Chariſſime noli imitari malum:ſȝ
¶ quia.
qð bonum eſt. Qui bene facit ex deo eſt:q̇
¶ q ſuſcipiat.
c aũt male fac̃ nõ videt deũ. Demetrio teſti
¶ ad eũ venientibus ⁊ recedentibus. ¶ a deo.
moniũ reddiť ab oĩbus:et ab ip̃a veritate
a ¶ ad cõmendationem hoſpitalitatis. b ¶ illi. c ¶ per alia te
ſed et nos tẽſtimonium ꝑhibẽmus:⁊ nõſti
ſtimonia mea que probaſti vera.
¶ de cõmendatione elemoſyne ⁊ de alijs etiam.
quoniã teſtimoniũ nr̃m veꝝ ẽ. Multa habui ſcribere tibi ſȝ nolui ꝑ atramentũ ⁊ calamũ ſcribere tibi. Spero aũt ꝓtin⁹ te videre
a ¶ meũ loq̇ ad os tuũ:vel ad os diotrepis obſtruendũ. ¶ ab illo,diotrepe ⁊ ab oĩb⁹ malis ſit tibi pax.
d re ẽt os ad os loq̃mur. Pax tibi. Salutãt
a ¶ q̃ſi qð te docco:doce alios. ¶ per nomen.
te amici. Saluta tu amicos nominatim.

¶ Finit epl'a tertia ſcti Iohãnis apoſtoli.

¶ Ex libro ſcti Hiero. de viris illuſtribus.

Iudas frater iacobi q̃ de ſeptem canonicis eſt paruã epl'am reliq̇t. Et q꜒ de libro enoch qui apocriphus eſt:in ea aſſumpſit teſtimoniũ a pleriſq̃ reijcit̃:tñ autoritatẽ:vetuſtatem iã et vſu meruit:et inter ſctãs ſcripturas computatur.

¶ Incipit argumentũ in epiſtolam beati Iude apoſtoli.

c Iudas apl's:fratres de corruptoribus vie veritatis ita informat: vt illicitum eſſe diſſertet de ſubiugo ſemel erutos ſeruitutiſ denuo opam ſuã officijs nouare ſeruilibus.

¶ Finit argumentum.

¶ Incipit Epl'a cano. Iude apoſtoli.

a ¶ confitens tam verbo q̃ȝ facto
b ¶ cõmendatio perſone.
Iudãs ſeruus Ca. I
¶ natura:fide:doctrina:vita.
ieſu chriſti:frater iaco
a ¶ qui ſunt membra dei:qui deũ habent patrem ⁊ patronum.
f bi:his qu̇i ſunt in deo
a ¶ propter fidem ⁊ opera. b ¶ q̇ per filium hñt acceſſum ad patrẽ
pr̃e dilẽctis: et chriſtõ
a ¶ cõtra peruerſores. b ¶ ad hãc dignitatẽ:ad eternam gloriam.
g ieſu cõnſeruatis et võ
h catis. Miſericordia vobis et pax et chari
i tas adimpleatur. Chariſſimi omnem ſol

a ¶ Sed his q̃ amat.i. cupit inordĩate.
b ¶ Primatũ gerere in eis diotrepes. nome eſt cuiuſdã hereſiarche q̃ vſurpabat ſibi primatũ illius eccleſie. †.a.z.dif.§ hinc etiam.
c ¶ Nõ recipit nos.i.epl'am noſtram.
d ¶ Propť h̃ ſi venero.ad locũ illum.
e ¶ Cõmoneã ei⁹ opa q̃ fac̃.i. arguã in palã ⁊ puniã.apl'i eñi tales rebelles tradebãt aliq̃n ſathane ad vexãdũ corpal'r vt hr̃.j.Coꝝ.v. ¶ f Verbis maligniſ.i.malo igne ignit̃.ſ.igne ſupbie ⁊ ĩuidie
g ¶ Garriẽs ĩ nos.i.inaniť ⁊ irrõnabiliter loq̃ns ꝯ nos veros xp̃i diſcipulos.
h ¶ Et q̃ſi ñ ei iſta ſuf.ꝓ nimia ĩpietate.
i ¶ Neq̃ ip̃e ſuſcipit frẽs.i.paupes fideles ⁊ v̈itat̃ p̃dicatores nõ recipit hoſpitio. ¶ k Et eos q̇ ſu.ꝓ.ſub cõmĩatiõe pene ne de cetero recipiãt. ¶ l Et de ec. eijcit.ſi ꝯ ꝓhibitionẽ ei⁹ faciãt:iniuſtiſſime tñ:cũ opa charitat̃ faciãt.ꝓpter qð de iſto ⁊ ſuis ſeq̃cib⁹ ſubdit: ¶ m Chariſſime no.imi.ma.ſȝ qð bonũ ẽ. ⁊ ſb̃diť rõ: ¶ n Qui bñ fac̃ ex đo ẽ.nã oẽ bonũ ꝓcedit ab eo. ¶ o Qui ãt ma.fac̃ nõ vi.deũ.cognitiõe formata charitate
p Demetrio teſti.reddiť.bonũ de opib⁹ charitat̃. ¶ q Ab oĩb⁹.ip̃m ꝯgnoſcẽtib⁹ ¶ r Et ab ip̃a ve.i.a deo qui ẽ ip̃a v̈itas. ¶ s Et nos teſti.ꝑhi. q꜒ experti ſum⁹. ¶ t Et noſti.ſil'r ꝑ experiẽtiaȝ.
v ¶ Q̃m te.nr̃m veꝝ ẽ.q.d.iſtum debes imitari ⁊ aſſociare.diotrepẽ aũt et ei⁹ ſeq̃ces deuitare. ¶ x Multa habui. hic poniť cõcluſio epl'e:⁊ exponať ſic̃ cõcluſio epl'e p̃cedẽt̃:vſq̃ ibi: ¶ y Pax tibi.ĩ q̇ optat Gaio pacẽ internã ꝯſciẽ:et pacẽ fraťnã amicitie:⁊ pacẽ ſupnã gl'ie.
z ¶ Salutãt te amici.i.fideles q̇ ſũt apð me. ¶ a Salu.tu.ami.i.fideles q̇ ſunt apð te. ¶ b Noĩatim.ad maiorẽ charitatis exp̃ſſionẽ:q̃ ẽ inchoatio future felicitat̃: Ad quã nos pdu.q̇.v.⁊ re.⁊c̃.

¶ Incipit epl'a Iude apl'i.

Iudas ieſu xp̃i ſer. Ca. I Hic incipit epl'a bti ĩude apl'i:q̃ ſic̃ due p̃cedentes diuidiť ĩ tres ptes.ſ.ſalutationẽ:ꝓſecutionẽ ⁊ concluſionẽ.ſcða ibi: Chariſſimi oẽm.tertia ibi: Ei aũt q̇ potẽs ẽ. In p̃ma pte notificať pſona ſalutãs ex noĩe.cũ đr: Iudas ſcðo ex religione cũ đr: ¶ d Seru⁹ ieſu chriſti.i.fidelis xp̃ianuſ:⁊ ex cognoĩe cũ ſubditur: ¶ e Frater autez iacobi. ſic aũt fuit cognominatus:ad diſtinctionem iude ꝓditoris.ſcðo ponuntur perſone ſalutate cum dicitur: ¶ f His q̇ ĩ deo patre ſunt.fide formata charitate.
g ¶ Dilect̃.a deo ⁊ a me ⁊ fidelib⁹ cũct̃
h ¶ Et xp̃o ie.cõ.⁊ vo.i.xp̃o ieſu adunatis ⁊ ꝯgregat̃:ſic̃ mẽbra vniũť capiti:⁊ h̃ ꝑ vocationẽ ad fidẽ ⁊ ꝯſuationẽ in eadẽ q̃ ſunt ex gr̃a diuina.⁊ licet vocatio ponatur h̃ poſterior ꝯſeruatiõe:tñ p̃or ẽ tꝑe:nec ẽ vis in h̃ facienda:q꜒ tranſpoſitio noĩm nõ variat ſignificationẽ eoꝝ: tertio ponunť optata bõa cũ đr: ¶ i Miſericordia vob̃.pctã vr̃a relaxãs. ¶ k Et pax.ꝯſciam q̇etãs. ¶ l Et charitaſ.deo ꝯiũgẽs. ¶ m Adipleať.ĩ celeſti gloria vbi ⁊ nõ alibi charitas pficiť ¶ n Chariſſimi.h̃ ĩcipit epl'e ꝓſecutio: q̃ diuidiť ĩ duas ptes:q꜒ p̃mo iudaſ apl's ꝓponit intentũ.ſcðo ꝓſeq̇ť ꝓpoſitũ.ibi: Cõmonere. Eſt aũt ꝓpoſitũ apl'i ꝯfirmare fideles ꝯ hereticoꝝ deceptiones.⁊ h̃ ẽ qð dicit: Chariſſimi om.ſol.fa.q꜒ paſtor dȝ eẽ ſollicit⁹ de ouib⁹. ✻ Scribendi